

เวรกรรมมันมีจริง ผู้หญิงอ่านแล้วก็ระวัง! ผู้ชายอ่านแล้วให้สำนึก...

นำเสนอเมื่อ : 22 พ.ย. 2552

ก่อนอื่นต้องขอถามหน่อยนะว่า คุณรู้จักการทำแท้งมากแค่ไหน

แล้วรู้มั๊ยว่าการทำแท้ง นอกจากมันจะมีเวรมีกรรมแล้ว

มันยังมีวิญญาณที่ต้องการชีวิตติดตามอยู่ด้วย!

นี่ไม่ใช่เรื่องโกหก และเป็นเรื่องจริง
ที่เราไปอ่านเจอในหนังสือพระในหอสมุดโรงเรียน

(จำชื่อไม่ได้)

แต่จะบอกไว้เพื่อป็นอุทาหร

เรื่องมันมีอยู่ว่า
เรื่องที่เราได้อ่านคือเรื่องของผู้หญิงที่พลาดทำให้กะเพื่อนชายที่ตนเองหลงรักมาตลอด
3 ปี

ตอนนี้เธออยู่ชั้น ม6 กำลังจะจบการศึกษา

วันดีคืนดีเธอก็ได้มีโอกาสสารภาพรักกะผู้ชายคนนั้น

แล้วเรื่องมันก็จบลงที่เตียง...เพียงแค่นั้นเดียว

ผู้หญิงคนนั้นมารู้ตัวที่หลังว่าท้อง ก่อนเปิดเทอมใหม่

ในมหาวิทยาลัยชื่อดัง (นี่อะไร ยังไม่ทันได้เป็นนักศึกษาเต็มตัว ก็ท้องซะแล้ว)

เธอไปปรึกษากะแฟนหนุ่มที่เธอรัก

สิ่งที่เธอไม่คิดว่าจะได้ยินจากปากก็คือ

"ไปทำแท้งซะ ถ้าเธอไม่อยากเลิกกับฉัน"

เธอเสียใจมาก และเธอก็ไม่เคยคิดว่าเค้าจะเห็นแก่ตัวได้ขนาดนี้

แต่เพื่อความรัก เธอก็ทำ...

หลังจากนั้นไม่นาน แฟนเธอก็มีคนใหม่ แทนยังบอกกับเธอต่างๆนาๆว่า โง่

เธอเจ็บปวด ไม่อยากมีชีวิตอยู่ต่อ

วันหนึ่งเธอได้เข้าวัด พร้อมกับพี่สาว(พี่คนนี้รู้เรื่องของเธอดี จากที่อ่านมาพบว่าพี่เธอช่วยปกปิดเรื่องท้องเวลาที่แม่เธอถามว่าเธอเป็นอะไร ทำไมไม่เอาแต่วอก)

เธอรู้สึกเหนื่อย เหงื่อผุดขึ้นมาเรื่อยๆ จนทำให้เธอรู้สึกไม่สบาย

เธอไม่รู้ตัวว่าเป็นอะไร

เหมือนพอเธอได้เข้าวัดแล้วก็มีอะไรมาจุดขาทั้งสองของเธอไว้...

จนในที่สุด เธอก็ได้เข้าไปกราบหลวงพ่อดังหนึ่ง

ท่านทำสีหน้านิ่งๆ และถามในสิ่งที่เธอเองก็ตกใจ

"ไปทำแท้งมาใช่ไหม ไม่รักตัวเองเลยหรือไง"

หลวงพ่อดังถามแค่นั้น หน้าตาของเธอก็ไหล และระบายเรื่องทั้งหมดออกมาให้ฟังหมดเปลือก

"ใช่ค่ะ หลวงพ่อ ลูกไปทำแท้งมา

เพียงเพราะหลงเชื่อคำพูดไร้ความรับผิดชอบของผู้ชายคนหนึ่ง ลูกเสียใจมาก

ลูกทำผิดใช่ไหม ทำไมช่วงนี้ลูกรู้สึกแย่ ชีวิตที่เป็นอยู่ก็แย่ ลูกจะทำอะไร
จะไปไหนก็เหมือนมีอะไรจุดลูกไว้ ลูกต้องทำยังไงดี

หลวงพ่อดีฟังก็ยิ้ม แล้วจึงตอบแบบเรียบๆว่า

"อะไรที่โยมไปทำไว้...ตอนนั้นโยมกำลังได้รับสิ่งนั้น เด็กที่เกิดขึ้นมา
เค้าอยากรู้ว่าเค้าทำอะไรผิด เค้าไม่รู้ตัวเองเลย
เค้าถึงได้เกาะแข่งเกาะขาโยมไปไหนมาไหนด้วยตลอด
โยมจะทำอะไรก็ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะคำบั่นดาลของลูกของโยม
อาตมาก็ช่วยได้เพียงเท่านี้ สิ่งที่โยมต้องทำก็คือ ไปขอขมาเด็กที่หลุมของเขา
แล้วต้องหมั่นไปหา เอาของเล่นไปให้เขาด้วย" หลวงพ่อพูดได้แค่นั้น ก็เดินจากไปเลย

เธอไม่รู้จะเริ่มจากตรงไหน น้ำตาที่มีอยู่แล้วก็กลับมีมากขึ้น
เธอคิดถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา ความหลงที่ทำให้เธอโง่
เธอเพิ่งได้รู้ว่าเธอทำผิดต่อเด็กคนหนึ่ง ที่มาเกิดกับเธอ...

คำๆหนึ่งแล่นเข้ามาในหัว

"ทำไมเราถึงไม่รักตัวเอง ปล่อยให้ชีวิตทั้งชีวิตต้องไปจมปลักกับผู้ชายโง่ๆ
หวังแต่ได้คนหนึ่งด้วยนะ?"

ปล. แล้วคุณล่ะ คิดเหมือนกันมั๊ย

อย่าให้คำว่า รัก มันทำร้ายตัวเอง...